

Czwartek, 17 stycznia 2013 r.

2. wzywa Komisję do ponownego rozważenia planowanej decyzji;
3. wzywa Komisję, aby ewentualnie przedstawiła nowy wniosek ustawodawczy zgodny z zasadami WTO, który umożliwiłby UE zajęcie się kwestiami poruszonymi początkowo w pierwotnym wniosku;
4. zwraca się do Komisji o poinformowanie Parlamentu o harmonogramie przyszłych działań niezbędnych do ponownego uruchomienia procesu ustawodawczego i przełamania obecnego impasu;
5. wzywa Komisję, aby w trybie pilnym zainicjowała studium porównawcze uregulowań ustawodawczych w sprawie oznaczania pochodzenia, które obecnie obowiązują i są stosowane w każdym z państw członkowskich WTO, w celu przeanalizowania reguł leżących u ich podstaw oraz dokonania oceny zgodności z zasadami WTO;
6. przypomina, jak to miało miejsce wcześniej, o znaczeniu, jakie ma zachowanie w ramach wielostronnego handlu równych warunków działania przedsiębiorstw z UE i ich konkurentów z państw trzecich oraz przyjęcie spójnego podejścia w celu zapewnienia ochrony konsumentów; podkreśla, że w obecnym kontekście globalnej konkurencji jest to również ważne w celu nadania znaczenia produkcji o wysokiej jakości oraz normom środowiskowym i społecznym, co jest szczególnie istotne dla MŚP;
7. podkreśla konieczność skutecznego korzystania – do czasu wprowadzenia nowych przepisów – ze wszystkich dostępnych na szczeblu regionalnym, narodowym oraz unijnym środków, aby umożliwić konsumentom na jednolitym rynku podejmowanie bardziej świadomych decyzji o zakupie, między innymi w drodze edukowania i zwiększania wiedzy społeczeństwa za pośrednictwem mediów;
8. wzywa Radę do określenia wspólnego stanowiska po pierwszym czytaniu w Parlamencie, aby umożliwić zwykłą debatę międzyinstytucjonalną;
9. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

P7_TA(2013)0030

Obecny stan stosunków handlowych UE-Mercosur

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2013 r. w sprawie negocjacji handlowych między UE i Mercosurem (2012/2924(RSP))

(2015/C 440/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wspólny komunikat z IV szczytu UE-Mercosur z dnia 17 maja 2010 r.,
- uwzględniając VI szczyt UE-Ameryka Łacińska i Karaiby, który odbył się dnia 18 maja 2010 r.,
- uwzględniając wznowienie negocjacji EU-Mercosur mających na celu osiągnięcie ambitnego i wyważonego układu o stowarzyszeniu pomiędzy obydwoma stronami,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 maja 2010 r. w sprawie strategii UE dotyczącej stosunków z Ameryką Łacińską ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 października 2010 r. w sprawie stosunków handlowych Unii Europejskiej z Ameryką Łacińską ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucję Eurolat z dnia 19 maja 2011 r. w sprawie perspektyw dotyczących stosunków handlowych między Unią Europejską a Ameryką Łacińską,

⁽¹⁾ Dz.U. C 81 E, 15.3.2011, s. 54.

⁽²⁾ Dz.U. C 70 E, 8.3.2012, s. 79.

Czwartek, 17 stycznia 2013 r.

- uwzględniając ostatnią rundę negocjacji, która miała miejsce w Brasilii w dniach 22–26 października 2012 r.,
 - uwzględniając swoje inne wcześniejsze rezolucje w sprawie stosunków UE-Mercosur,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że negocjacje między UE i Mercosurem zostały wznowione w 2010 r. w celu wypracowania kompleksowego, ambitnego i wyważonego układu korzystnego dla obu stron;
- B. mając na uwadze, że obroty handlowe UE-Mercosur są prawie takie same jak obroty między UE a resztą Ameryki Łacińskiej; mając na uwadze, że UE jest dla Mercosura największym partnerem handlowym i największym inwestorem; mając na uwadze, że Mercosur zajmuje ósme miejsce wśród partnerów handlowych UE; mając na uwadze, że UE i Mercosur stanowią uzupełniające się gospodarki (UE jest pierwszym rynkiem zbytu dla produktów rolnych Mercosura, zaś do Mercosura eksportuje głównie produkty przemysłowe i usługi);
- C. mając na uwadze, że ta międzyregionalna umowa dotyczy 800 milionów obywateli;
- D. mając na uwadze, że od chwili oficjalnego ogłoszenia wznowienia rozmów odbyło się dziewięć rund negocjacyjnych;
- E. mając na uwadze, że oba regiony dzielą wartości i zasady, takie jak zaangażowanie na rzecz praw człowieka i podstawowych wolności oraz na rzecz demokracji, a także mają wspólne języki;
- F. mając na uwadze, że UE niedawno zatwierdziła układ o stowarzyszeniu z Ameryką Środkową oraz umowy o wolnym handlu z Kolumbią i Peru, obok umów podpisanych już wcześniej z Chile i Meksykiem;
1. podkreśla gospodarcze i polityczne znaczenie podjętych w 2010 r. negocjacji między UE i Mercosurem, mających na celu wypracowanie wyważonego, sprawiedliwego, ambitnego i kompleksowego układu korzystnego dla obu stron we wszystkich sektorach objętych tym układem;
 2. podkreśla, że handel to jedno z najważniejszych narzędzi, jakimi decydenci mogą się posłużyć do pobudzania wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy;
 3. apeluje o zacieśnienie współpracy między UE a Mercosurem oraz wyraża przekonanie, że głębsza integracja gospodarki europejskiej i gospodarki Mercosura będzie korzystna dla obu stron;
 4. odnotowuje postęp dokonany w ciągu dwóch ostatnich lat w zakresie normatywnej części filaru handlowego układu;
 5. ubolewa nad powolnym tempem negocjacji i dotychczasowym brakiem znaczących postępów;
 6. jest zdania, że dla powodzenia takich negocjacji niezbędne jest, aby obie strony podeszły do rozmów w atmosferze otwartości i wzajemnego zaufania, a także ubolewa w związku z tym nad protekcjonistycznymi środkami, jakie w zakresie handlu i inwestycji podjęły w ostatnich miesiącach niektóre kraje Mercosuru; podkreśla konieczność stworzenia stabilnych ram na rzecz lepszej ochrony inwestycji;
 7. ponownie zwraca uwagę na znaczenie włączania kwestii poszanowania zasad demokratycznych, praw podstawowych i praw człowieka oraz praworządności, jak również norm środowiskowych i socjalnych do wszystkich umów handlowych zawieranych między UE a krajami trzecimi w celu uzyskania większej spójności w działaniach zewnętrznych, jednocześnie odzwierciedlających interesy gospodarcze UE i propagujących jej podstawowe wartości;
 8. uważa, że kolejne posiedzenie ministrów UE-Mercosur, które ma odbyć się pod koniec stycznia 2013 r., równoległe ze szczytem UE-CELAC w Santiago w Chile powinno być postrzegane jako wielka szansa na podjęcie jasnych i znaczących zobowiązań politycznych i poczynienie dalszych postępów w negocjacjach;
 9. w tym kontekście pilnie wzywa obydwie strony do wykazania wystarczającej motywacji politycznej i istotnego poparcia politycznego podczas negocjacji w celu dokonania wymiany wystarczająco ambitnych ofert dostępu do rynku towarów, usług i inwestycji oraz w odniesieniu do innych rozdziałów filaru handlowego układu;

Czwartek, 17 stycznia 2013 r.

10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, rządów państw członkowskich, rządów i parlamentom krajów Mercosuru oraz parlamentowi Mercosuru (Parlasur).

P7_TA(2013)0031

Przemoc wobec kobiet w Indiach

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2013 r. w sprawie przemocy wobec kobiet w Indiach (2013/2512(RSP))

(2015/C 440/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Indii, w szczególności rezolucję z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie dyskryminacji ze względu na przynależność kastową⁽¹⁾, a także rezolucje w sprawie rocznych sprawozdań dotyczących praw człowieka na świecie, w szczególności z dnia 18 kwietnia 2012 r.⁽²⁾ i 13 grudnia 2012 r.⁽³⁾; uwzględniając swoje liczne poprzednie rezolucje piętnujące gwałt i przemoc seksualną w krajach na całym świecie,
- uwzględniając wspólny plan działania w ramach partnerstwa strategicznego UE-Indie podpisany w listopadzie 2005 r. oraz dialog tematyczny UE-Indie dotyczący praw człowieka,
- uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton wydane w imieniu Unii Europejskiej z okazji Międzynarodowego Dnia przeciw Przemocy wobec Kobiet (25 listopada 2012 r.),
- uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton z okazji Światowego i Europejskiego Dnia przeciwko Karze Śmierci (10 października 2012 r.),
- uwzględniając art. 2 i art. 3 ust. 5 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając oświadczenie wysokiej komisarz ONZ ds. praw człowieka Navi Pillay z dnia 31 grudnia 2012 r.,
- uwzględniając milenijne cele rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych,
- uwzględniając instrumenty ONZ dotyczące przemocy wobec kobiety, w szczególności Wiedeńską deklarację i program działania z dnia 25 czerwca 1993 r. przyjęte przez Światową Konferencję Praw Człowieka (A/CONF.157/23), sprawozdania specjalnych sprawozdawców z ramienia wysokiego komisarza ONZ ds. praw człowieka przemocy wobec kobiet, zalecenie ogólne nr 19 przyjęte przez Komitet ds. Likwidacji Dyskryminacji Kobiet (CEDAW) (11. sesja, 1992 r.), Deklarację w sprawie eliminacji przemocy wobec kobiet z dnia 20 grudnia 1993 r. (A/RES/48/104), Konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet oraz Międzynarodową konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej (CERD) i zalecenie ogólne XXIX dotyczące jej art. 1 ust. 1,
- uwzględniając zalecenia dotyczące Indii w ramach specjalnych procedur ONZ, ze strony organów traktatowych ONZ oraz w ramach powszechnych okresowych przeglądów praw człowieka, a w szczególności zalecenia adresowane do Indii w sprawozdaniach Komitetu ONZ ds. Likwidacji Dyskryminacji Kobiet z lutego 2007 r. i października 2010 r.,
- uwzględniając projekt zasad i wytycznych ONZ dotyczących skutecznej likwidacji dyskryminacji ze względu na pracę i pochodzenie,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0512.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0126.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0503.